

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การจัดระบบการศึกษานั้นจำต้องผันแปรไปตามสภาพแวดล้อมทางการเมือง เศรษฐกิจ และสังคม ถ้าระบบการศึกษาไม่เอื้ออำนวย การพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศย่อมไม่เป็นไปตามความคาดหวัง ในขณะที่เดียวกันระบบการศึกษาจะไม่สามารถบรรลุเป้าหมายได้ ถ้าระบบการเมืองไม่มั่นคง ในปัจจุบันประเทศไทยมีการติดต่อกับชาวต่างประเทศหลาย ๆ ด้าน เช่น ด้านการเมือง เศรษฐกิจ สังคม และการศึกษาจึงมีความจำเป็นในการใช้ภาษาอังกฤษในการติดต่อ เพราะทั่วโลกถือกันว่า ภาษาอังกฤษเป็นภาษาสากล เป็นภาษากลางสำหรับใช้ติดต่อกันในระหว่างนานาชาติ ภาษาอังกฤษเป็นสื่อช่วยให้เข้าถึงวิทยาการใหม่ ๆ รอบตัว ทำให้ทราบถึงความเคลื่อนไหวต่าง ๆ ทั่วโลกและยังเป็นสื่อวัฒนธรรมอันเป็นทางทำให้เกิดความเข้าใจกับนานาชาติ แม้แต่ในด้านการบันเทิง การพักผ่อนหย่อนใจ หรือในชีวิตประจำวัน ภาษาอังกฤษมีส่วนเข้าไปทั่วพันอยู่มาก เช่น ชื่อสถานที่ ร้านค้า ยารักษาโรค สิ่งของเครื่องใช้ หนังสือพิมพ์ รายการวิทยุ โทรทัศน์ เพลง ภาพยนตร์ ฯลฯ ล้วนแล้วแต่มีภาษาอังกฤษปะปนอยู่ ทั้งนี้เพราะอิทธิพลของภาษาอังกฤษที่เข้ามาพร้อมกับวัฒนธรรมความรู้และสินค้าต่าง ๆ นั้นเอง

ฉะนั้นการเรียนภาษาอังกฤษจึงมิใช่เพียงเพื่อประดับความรู้ แต่ยังมีประโยชน์อย่างยิ่งต่อผู้ที่หวังความก้าวหน้าในอาชีพและประสงค์จะรอบรู้เรื่องราวต่าง ๆ ทันต่อเหตุการณ์ ในด้านการศึกษาโดยเฉพาะอย่างยิ่งในระดับอุดมศึกษา หรือสถาบันการศึกษาชั้นสูงต่าง ๆ ภาษาอังกฤษมีความสำคัญมาก เพราะตำราทางวิชาการต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นวิทยาศาสตร์การแพทย์ วิศวกรรมศาสตร์ ส่วนใหญ่ล้วนแล้วแต่จัดพิมพ์เป็นภาษาอังกฤษ ผู้ที่รู้ภาษาอังกฤษย่อมสามารถที่จะเข้าใจ ความคิด หัตถ์คดี วัฒนธรรมของชนชาติอื่น ตลอดจนความก้าวหน้าทางวิทยาการ และความเคลื่อนไหวของโลก ทั้งในทางเศรษฐกิจ

สังคม และอื่น ๆ ได้ กล่าวอีกนัยหนึ่งก็คือ การศึกษาในระดับอุดมศึกษา จำเป็นต้องใช้
 คำราชาภาษาอังกฤษเป็นหลักสำคัญในการสอนและการวิจัยแทบทั้งสิ้น เมื่อกำลังคนในสังคม
 ได้รับความพัฒนาด้วยระบบการศึกษาย่อมทำให้สังคมนั้น ๆ ก้าวหน้าไปได้ในที่สุด รัฐบาล
 ได้ตระหนักถึงความสำคัญของภาษาอังกฤษดังกล่าว จึงได้มอบให้กระทรวงศึกษาธิการ
 บรรจวิชาภาษาอังกฤษเข้าไว้ในหลักสูตรตลอดมา

ใน พ.ศ. 2514 ศูนย์ภาษาอังกฤษโครงการพัฒนามหาวิทยาลัยร่วมกับ
 คณะกรรมการประสานงาน โครงการภาษาอังกฤษระดับชาติ (ศูนย์ภาษาอังกฤษโครงการ
 พัฒนามหาวิทยาลัย 2514 : 1-2) ได้ทำข้อเสนอแนะเพื่อปรับปรุงการสอนภาษาอังกฤษ
 ในประเทศไทยขึ้น เพื่อเป็นเอกสารประกอบการพิจารณาปรับปรุงนโยบายและหลักสูตร
 การเรียนการสอนภาษาอังกฤษแก่คนไทย โดยถือเอาผลการสำรวจของกระทรวงศึกษา-
 ธิการ พ.ศ. 2507 และของโครงการพัฒนามหาวิทยาลัย พ.ศ. 2510 ประกอบการ
 พิจารณาเสนอแนะด้วย ในข้อเสนอแนะของศูนย์ภาษาอังกฤษ มีข้อเท็จจริงสำหรับผู้มีหน้าที่
 รับผิดชอบ และมีส่วนเกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษที่น่าสนใจ คือสิ่งที่ผู้
 เชี่ยวชาญทั้งไทยและต่างประเทศเห็นพ้องต้องกัน เกี่ยวกับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ
 ในประเทศไทยว่า

1. ผลการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในโรงเรียนและในมหาวิทยาลัยใน
 ปัจจุบันโดยทั่วไปยังอยู่ในระดับอ่อนมาก
2. สาเหตุสำคัญที่ทำให้การเรียนการสอนไม่ได้ผลก็คือ การที่ต้องมาเสีย
 เวลาแกข้อผิดพลาดซึ่งสอนไว้ในชั้นต้น ๆ ทั้งนี้เพราะในระดับเริ่มต้นซึ่งเป็นระยะที่ต้องการ
 ครูที่ที่สุด เรากลับใช้ครูที่มีความรู้ภาษาอังกฤษและความสามารถในการสอนคอยที่สุด
3. การที่จะกำหนดให้เด็กไทยเริ่มเรียนภาษาอังกฤษในระยะใด โดยถือเอา
 ทฤษฎีการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศเป็นเกณฑ์เพียงอย่างเดียววันนั้นย่อมไม่ได้ แต่ควร
 จะเริ่มสอนภาษาอังกฤษในขณะที่และในสถานการณ์ที่มีครูภาษาอังกฤษที่ดี และมีจำนวน
 เพียงพอ

ในปี พ.ศ. 2521 ได้มีการเปลี่ยนแปลงหลักสูตรในระดับประถมศึกษาตอน
 ปลายและมีธยมศึกษาตอนต้น โดยให้ภาษาอังกฤษเป็นวิชาเลือก เช่นเดียวกับหลักสูตร

ประโยชน์มัธยมศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช 2518 และถ้าโรงเรียนประสงค์จะสอนให้
 ผู้เรียนได้ประโยชน์ในชีวิตประจำวัน ก็อาจจัดในรูปประสบการณ์ชีวิตได้ ทั้งนี้โรงเรียน
 ควรคำนึงถึงความรู้ความสามารถของครูและจำนวนครูที่ดี ที่พอเพียงจะทำให้การสอน
 เกิดประโยชน์อย่างแท้จริง (กรมสามัญศึกษา หน่วยศึกษานิเทศก์ 2519 : 7)

การเปลี่ยนแปลงหลักสูตรดังกล่าว ทำให้ภาษาอังกฤษสำหรับการศึกษาระดับ
 มัธยมศึกษาตอนต้นกลายเป็นวิชาเลือก แต่ตามนัยที่เป็นจริงแล้ว ภาษาอังกฤษยังคงเป็น
 วิชาบังคับอยู่

การวัดและประเมินผล ก็นับว่าเป็นส่วนหนึ่งที่มีความสำคัญต่อการปรับปรุง
 คุณภาพของการศึกษา การวัดและประเมินผลที่สัมพันธ์และสอดคล้องกับหลักสูตรและวิธี
 การเรียนการสอนนั้น ช่วยให้การศึกษามีประสิทธิภาพมากขึ้น และหลักการวัดผลที่ดีนั้น
 ต้องอาศัยความรู้ เทคนิคทางวิทยาศาสตร์ และวิจารณญาณเพื่อตีราคาว่าผู้เรียนแต่ละคน
 งอกงามขึ้นมาจากเดิมเท่าใด พัฒนาถึงมาตรฐานที่กำหนดไว้หรือไม่ (ชวาล แพทย์กุล
 2509: 4)

เมื่อวันที่ 27 มิถุนายน พ.ศ.2517 (หนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีที่
 สร.0203/12563 ลงวันที่ 27 มิถุนายน พ.ศ.2517) รัฐบาลได้จัดคณะกรรมการวาง
 พื้นฐานเพื่อปฏิรูปการศึกษา เพื่อสนองความจำเป็นในการพัฒนาประเทศ คณะกรรมการ
 พิจารณาแนวทางที่จะปฏิรูปการศึกษาเสนอแก่รัฐบาล ปัญหาการวัดและประเมินผลการ
 ศึกษาถูกนำไปพิจารณาด้วย ซึ่งในรายงานของคณะกรรมการดังกล่าว สรุปได้ดังนี้

1. ขอสอบที่ใช้ในการวัดผลการศึกษาวัดแต่ความจำ
2. การทดสอบการวัดผลที่เป็นอยู่ในปัจจุบันเป็นการสิ้นเปลืองและสูญเปล่า ผล
 การสอบยังเชื่อมั่นไม่ได้
3. การวัดผลที่แล้วยึดถือเวลาเรียนเป็นหลัก ทำให้คนจำนวนมากไม่มีสิทธิ
 เข้าสอบทั้ง ๆ ที่มีความรู้เพียงพอที่จะทำข้อสอบได้
4. หักคะแนนการสอบปัจจุบัน ทำให้ผู้สอบมีการชิงดีชิงเด่นไม่ช่วยเหลือกัน
5. ครูไม่รับผิดชอบต่อการเรียนรู้ของผู้เรียน ครูถือว่าสอนแล้วเด็กจะได้อะไร
 ไร เรียนรู้แค่ไหน เป็นภาระของเด็กเอง

6. การรายงานผลการสอบไม่สามารถสื่อความหมายที่ถูกต้อง ผู้สอนเอง และผู้ปกครองไม่เข้าใจผลการสอบ และไม่สามารถทำนายอะไรได้เลยจากผลการสอบ

7. เป็นอุปสรรคต่อการปรับปรุงการเรียนการสอน เพราะทุกคนมุ่งแต่การสอบได้ (สมาคมผู้บริหารการศึกษาแห่งประเทศไทย 2518: 127-128)

ผลจากขอบทรวงดังกล่าว นอกจากทำให้การวัดผลสัมฤทธิ์ผลทางการเรียน วิชาหนึ่งวิชาใด คลาดเคลื่อนไปจากความมุ่งหมายหรือจุดประสงค์ของการสอนวิชานั้น ๆ แล้วยังอาจทำให้ครูผู้สอนซึ่งตั้งใจจะให้นักเรียนสอบได้มุ่งที่จะ เน้นสอนเนื้อหาและพฤติกรรม ที่แบบสอนนั้น เน้นสอบ ทำให้เกิดผลเสียแก่นักเรียน เพราะถูกฝึกฝนในสิ่งที่ไม่ใช่จุด ประสงค์ของวิชานั้นหรือหลักสูตร

ฮีตัน (Heaton 1978: 1) กล่าวว่า เป็นเรื่องน่าเสียดายที่การเรียน การสอนเป็นจำนวนมากในอดีตได้แยกการสอบและการสอนออกจากกัน ทั้ง ๆ ที่การสอบ และการสอนมีความสัมพันธ์กันอย่างใกล้ชิด จนกระทั่งเราไม่สามารถทำสิ่งหนึ่งโดยไม่ เกี่ยวข้องกับอีกสิ่งหนึ่งได้อย่างแท้จริง แบบสอบอาจสร้างขึ้นเพื่อเป็นเครื่องมือในการ กระตุ้นให้เกิดการเรียนรู้และจูงใจนักเรียน หรือเป็นเครื่องมือในการวัดผลพฤติกรรม ทางภาษาหลังจากเรียนวิชาใดวิชาหนึ่งของนักเรียน

ตามหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 (กระทรวงศึกษาธิการ กรมวิชาการ 2521: 13) ได้มีการเปลี่ยนแปลงระบบการวัดและประเมินผลเป็นแบบ หน่วยการเรียน ครูผู้สอนมีหน้าที่วัดผลการเรียนของนักเรียนที่ตนสอน นับว่าเป็นผลดี เพราะผู้สอนและผู้สอบจัดเป็นคนเดียวกัน เป็นไปตามหลักการที่ว่าผู้สอนควร เป็นผู้วัดและ ประเมินผลเอง ครูผู้สอนจะโคทรายพัฒนาการของนักเรียนอย่างใกล้ชิด และจะได้ใช้ ผลของการวัดผลนั้นในการตัดสินใจเพื่อปรับปรุงคุณภาพของการเรียนการสอนให้ดียิ่งขึ้น

โดยสาระใหม่ของหลักสูตร กระบวนการเรียนการสอนประกอบด้วย การกำหนด จุดประสงค์การเรียนรู้ออกมาจากการเรียนการสอน การประเมินความรู้พื้นฐานของผู้เรียนและ การดำเนินการสอนมีจุดมุ่งหมายเพื่อใ้บรรลุจุดประสงค์การเรียนรู้ออกมาแต่ละรายวิชาและ การประเมินการเรียนโดยพิจารณาจากจุดประสงค์การเรียนรู้ออกมาและผลของการประเมินที่

ได้เพื่อแก้ไขปรับปรุงการเรียนการสอนให้ดียิ่งขึ้น ด้านนักเรียนไม่บรรลุตามวัตถุประสงค์ที่กำหนด ครูจะจัดการสอนซ่อมเสริมขึ้น

จะเห็นได้ว่าแนวทางในการประเมินผลการเรียนการสอนนั้น เปลี่ยนแปลงไปจากเดิมซึ่งเคยเน้นแต่เพียงการประเมินผลเพื่อตัดสินได้-ตก มาเป็นระเบียบการประเมินเพื่อวินิจฉัยจุดเด่นของนักเรียนเพื่อประโยชน์ในการปรับปรุงการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพมากขึ้นเป็นลำดับ ดังนั้นครูจะต้องมีความรู้ความเข้าใจในปรัชญา จุดมุ่งหมาย ตลอดจนสาระของระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยการประเมินผลการเรียนตามหลักสูตรใหม่เป็นอย่างดีและมีความรู้ในหลักวิชาการวัดและประเมินผลการศึกษาอย่างดีพอ จึงจะสามารถปฏิบัติได้อย่างถูกต้อง ทำให้ผู้สอนต้องรับภาระด้านการศึกษาเพิ่มขึ้นและผู้สอนบางคนยังขาดความรู้ความเข้าใจในการวัดผล ดังนั้นย่อมประสบปัญหาการวัดและประเมินผลด้านต่าง ๆ ไม่มากนัก

ด้วยเหตุนี้ทำให้ผู้วิจัยสนใจที่จะศึกษาเรื่อง "ความคิดเห็นของครูภาษาอังกฤษเกี่ยวกับปัญหาการวัดและประเมินผลการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น หลักสูตรพุทธศักราช 2521 เขตการศึกษา 11" ซึ่งคาดว่าจะได้ข้อค้นพบที่เป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อการปรับปรุงวิธีการวัดและประเมินผลวิชาภาษาอังกฤษให้ดียิ่งขึ้น ซึ่งจะทำให้คุณภาพของการศึกษาวิชาภาษาอังกฤษ ระดับมัธยมศึกษาตอนต้นดียิ่งขึ้นด้วย

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของครูภาษาอังกฤษ ที่มีต่อปัญหาการวัดและประเมินผลการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ ในด้านกาปฏิบัติตามระเบียบการวัดและประเมินผล การสร้างข้อสอบ วิธีดำเนินการวัดผลและการตัดสินผลการเรียน
2. เพื่อสำรวจความต้องการการช่วยเหลือของครูภาษาอังกฤษเกี่ยวกับการวัดและประเมินผลการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ

ขอบเขตของการวิจัย

1. การวิจัยครั้งนี้ ศึกษาเฉพาะการวัดและการประเมินผลของการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ข้อมูลที่ศึกษาคือ

1.1 ปัญหาเกี่ยวกับระเบียบการวัดและประเมินผล การสร้างข้อสอบวิธีดำเนินการวัดผลและการตัดสินผลการเรียน

1.2 ความต้องการการช่วยเหลือของครูภาษาอังกฤษเกี่ยวกับการวัดและประเมินผลการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ

2. กลุ่มตัวอย่างประชากรในการวิจัย ได้แก่ครูภาษาอังกฤษที่สอนในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น หลักสูตรพุทธศักราช 2521 ในเขตการศึกษา 11 สังกัดกรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ จำนวน 30 แห่ง

ข้อตกลงเบื้องต้น

คำตอบที่ได้รับจากแบบสอบถามความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างประชากรเกี่ยวกับปัญหาการวัดและประเมินผลการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษถือว่าเป็นคำตอบจากความจริงใจ และผู้ตอบทุกคนแสดงความคิดเห็นโดยมีความรู้สึกนึกคิดเป็นของตนเอง

คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย

ความคิดเห็น หมายถึง ความรู้สึกต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งทั้งในด้านดีและไม่ดี

ครูภาษาอังกฤษ หมายถึง ครูผู้สอนภาษาอังกฤษในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น หลักสูตรพุทธศักราช 2521 ในเขตการศึกษา 11 สังกัดกรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ

การวัดผล หมายถึง การใช้วิธีการและเครื่องมือต่าง ๆ วัดความรู้และความสามารถของนักเรียน โดยให้ได้ข้อมูลเป็นจำนวนเลข ตามระดับความรู้ความสามารถของ

การประเมินผล หมายถึง

นักเรียนภายใต้กฎเกณฑ์ที่แน่นอนชัดเจน
กระบวนการที่ครูนำผลจากการวัดผลมา
ประเมินว่าผู้เรียนสมควรสอบไล่หรือตก
หรือมีพัฒนาการในการเรียนอย่างไร

ระเบียบวิธีวัดและประเมินผล

หมายถึง ระเบียบการวัดและประเมินผล
ที่ใช้ตามคู่มือการประเมินผลการเรียนตาม
หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช

2521

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. เป็นประโยชน์ต่อครูภาษาอังกฤษในโรงเรียนมัธยมศึกษา นักบริหาร การศึกษา นักการศึกษาและบุคคลที่เกี่ยวข้อง เพื่อปรับปรุงการวัดและประเมินผลการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษให้เหมาะสมยิ่งขึ้น
2. เป็นประโยชน์ต่อสถาบันผลิตครู ในการนำผลการวิจัยนี้ไปเป็นแนวทางในการจัดและปรับปรุงหลักสูตร เพื่อผลิตครูภาษาอังกฤษที่มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น
3. เพื่อเป็นแนวทางให้ผู้ที่สนใจได้ทำการวิจัยในเรื่องนี้ในสาขาวิชาอื่น และ
ระดับอื่นต่อไป

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย